

KIADÓ HIVATAL:

Szikes Antal könyvnyomdája, hova az előfizetési pénsek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő közlemények küldendők.

Nyilttérben egy sor közlési díja 10 krajcár.

Hirdetések jutanyos áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt. — kr.
Félévre 2 frt. 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 25 kr.

SZERKEZTŐSÉG:

Beltorony: az 15. szám
hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.

Kéziratok nem adának vissza

Képviselési közgyűlés.

1897. május 17.

Szarvas város képviselőtestülete folyó hó 17-én d. u. 3 órakor a városháza nagyteremben közgyűlést tartott.

A közgyűlésnek 7 pontot felelő tárgyszorozatából, mint érdekesebbeket emeljük ki a következőket:

Első helyen a szarvasi takarékpénztár által bérben birt 9 hold földnek örök áron való eladása tárgyaltatott. Többen hozzá szölköztak ehhez az ügghöz pro- és kontra, de a képviselő testület áthatva attól az eszmétől, hogy lakosságunknak nagyon is érdekében áll, hogy a nevezett takarékpénztár áruaktárát kibővíthesse, a takarékpénztárnak a 9 holdnyi területet örök áron eladja, azon kikötéssel, hogy eladás esetén a városnak elővételi jogát fenntartja.

Elnökölő bíró előterjeszti, hogy Békésvármegye kir. tanfelügyelője megkereste Szarvas városát az iránt, hogy a társulati polgári leányiskolát az állam kész átvenni, s államivá tenni, ha a város az intézetnek eddig adott 1000 frt évi segély helyett a mai kornak megfelelő iskola épületet emel s azt az államnak rendelkezésére bocsátja.

A képviselő testület kijelenti, miszerint a község által eddig nyújtott 1000 frtnyi évi segély összeget esetleg ennek egyenértékét tökében kész a magas kormány rendelkezésére bocsátani, kész azonban arra is, hogy az iskolának megfelelő épületet emeljen. Mielőtt azonban az iskolai épület felépítése iránt érdemleges határozatot hozna, jelen határozat felterjesztése mellett felkérendő a kir. tanfelügyelő,

hogy az építkezés és költségvetés tervezetét beküldeni sziveskedjék, hogy a képviselő testület annak idején az érdemleges határozatot ebben az ügyben meghozhassa.

Tárgyaltatott továbbá a szarvasi nyári színházat fenntartó részvénytársulat kérvénye, melyben a volt Bárány vendéglő udvarán levő színházat megvételre ajánlja.

A képviselő a megvételre ajánlott nyári színházat nem óhajtja megvenni, mert azt a jelenlegi terjedelmében kicsinynek tartja s annak megnagyobbítása s az Árpád szálloda kerthelyiségében való áthelyezése igen sok pénzbe kerülne.

Tekintve azonban azt, hogy városunk művelődése olyan fokon áll, hogy színház nélkül nem maradhat, a képviselő testület áthatva a közügytől készséggel tért engedve a közönség jogos kívánalmának, s az Árpád szálloda herthelyiségében egy egészen új, s a mai kornak teljesen megfelelő nyári színház építését határozta el, s utasította az építkezési bizottságot s a tanácsot, hogy a nyári színház tervezetét s költségvetését haladéktalanul készíttesse el, hogy a színház még ez év őszén megnyitható legyen.

Olvastatott Dr. Haviár Gyula ügyvéd beadványa, melyben bejelenti, hogy a Szarvason felállítandó Kossuth-szobor alapjára 140 frtot adományoz, s egyuttal kéri a képviselőtestület a házankénti gyűjtés megindítására. A képviselő Dr. Haviár Gyula adományozását örvendetesen tudomásul veszi s utasítja a tanácsot a házankénti gyűjtés megindítására.

Több apróbb tárgy elintézése után a közgyűlés délután 6 órakor véget ért.

Hanyatló ideálok.

Budapest, 1897. május 19.

A) Nemzetünk a föлдülésnek verőfényes, de rendszerint sajnosan rövid napjait leszámítva, kevésbé dicsekedhetett azokkal a tulajdonságokkal, melyek más országok példája szerint a nemzeti nagyság alapjai. Nem szokott a nagy viszonyokkal és érdekekkel való foglalkozáshoz. Közéletének legnagyobb eseményei is kicsinyek, alárendelt fontosságúak voltak azokhoz képest, melyek az igazán nagy népek történetében kiemelkednek. Legtöbbször azok utánzásai, *en miniature*.

Az új idők szava, a haladás kívánalmi eljutnak ugyan hozzánk is, de rendszerint meggyöngyülve. Fiai legalább egyes korszakokban eljárnak tudást, lelkesedést meríteni az eredeti forrásokhoz, de a nemzet műveletlen szomszédok közé ékelve nagy föllángolásokra ritkán hajlik, nagy célokért küzdeni és lelkesedni huzamosabb időn át ritkán bír. Rendekre, fajokra, felekezetre, vármegyék és városokra oszlik, s e frációk fölött összekötő kapocs gyanánt nem lebegnek nagy nemzeti ideálok.

Bocsánat, a magyar renaissance idejében igen. A „Hazádnak rendületlenül” parancsa fölé emelkedik azoknak, melyeket a rendi társadalom a legmagasabbaknak ismert. „Neked hazád mindent adott” állítja Széchenyi, „te neki soha semmit.” Jó hazafinak lenni szép és kívánatos.

A nemzeti emelkedés föltételei szinte hihetetlenül gyórs módon valósulnak meg. Nemcsak férfiak születnek, a kik fölismerik a nemzeti föladatakat, hanem a nemzet rendelkezik is azzal az erkölcsi erővel, mely őt az igaz és helyes célok érdekében munkára kényszeríti. A

TÁROZA.

Egy kis kritika.

írta: Dr. L. D.

II.

Oláh György „Ez é ki e l” című elbeszéléséről szólni, nem jelent mást, mint dicséretet mondani.

Ezékielel, Israel egyik prófétájáról szól az elbeszélés, természetesen inkább, sőt majdnem kizárólag mint szabadsághórt tüntetve föl Ezékielel, ki még az Úrnak megnyilatkozását is, melyben őt prófétálás köpeességével ruházta fel, a szerző intenciója szerintig magyarázza: „Itt az Úr, s szólok hozzá: haladj, haladj, küzdj szenvedj, s áldozd fel magad a nép érdekében!”

A zsidók babyloniai fogsága idején folyik le az elbeszélés története. A fogság napjainak enyhítése, és a nép szabaddá tétele képezi a fiatal Ezékielel vágyát. Egy Mylitta ünnepe ismeri meg Nytokrisi Babylon urnőjét ki belője szeret az ifjuba, és kölvéért Israel népével, mint rabzsolgatóval szemben igen sok engedményre bántorította el magát, ugyanmilyra, hogy a zsidók templomot is építhettek maguknak.

A szabadságszomjas ifjunak azonban ez nem elég. A zsidók két részre oszoltak, az egyik rész a királynő kedvezményeit teljességökben igénybe vevén a babyloniai közéletben részt vesz, a másik csoport a kedvezményes helyzet előtt zordon elzárkozva, földalatti ősz-

szeljeve teleket tart. Ez utóbbiak egyik ily összejövetelen részt vesz. Ezekiel is, kit az egybegyűlték lázadónak deklarálának, s elítélnék; az ítélet így szól: „Fuss a kietlen pusztaságon, fuss mind a sírig és senki se tápláljon tégedet!”

Ezékielel befalazzák egy örült zsidó lánygyal, Afrával együtt a katakombákban; de őt Afra kivonati, és ráveszi arra, hogy a Babylont több időtől fogva eikertelenül ostromló persáknak táborába menjen, s a zsidók szabaddá tételének feltétele alatt Babylont elárulja.

Ez megtörténvén Ezékielel siet Nytokris királynőhöz, mostani kedveséhez, ki már egy Ezékieleltől származott kis leánykának életet adott; és áldoznak Mylittának, a szerelem istennőjének oltárán. Csendes boldogságukat azonban a királynő öcsésének belépése zavarja meg, ki jelenti, hogy a persák éjjeli rohama nem sikerült s hogy azokat az áruló zsidókkal együtt a sánckokba szoritották, hol az öntöző csatorna zsilipjeit megnyitván, azokat visbe fullasztják.

Folytatva az elbeszélés szavaival: Ezékielel föl eszmél, kiszakítja magát az ölelő karok közül, s mint egy mogszobzott tigris ráveti magát az ifju királynára, kiragadja kezéből az égő fákllyát, s a másik pillanatban ledöntve Mylitta szobra, s repül a fákllya a rettenetes mélységbe, s lehull a naptha forrásba, mely a templom alatti boltozatos mély üregben lövelt elő a földből.

Azután térdre rogy a nagy királynő előtt s át-szellemült tekintetét felemelve susogja:

„Szeretlek Nytokris, — — — de bocsás meg, hogy a szabadságot jobban szerettem.

Es megrendült a föld, láng tört föl a mélyből, fölemelte égig a paloták romhalmazát s ledönté az erőstalakat.

S a romok felett Israel a szabad népe haldó szolozsmál zeng.

Ez a története dióhéjban az elbeszélésnek, de minő gyönyörűen van ez elbeszélve! Remekelt a különben is jellel tollú szerző az elbeszélés stílusával. — Erőteljes irány, díszes, anélkül hogy túlságosan szóvirágos, — és választékos anélkül, hogy keresett lenne; a szokásos banalitásoktól teljesen ment!

Van egy gyönyörűség is dal az elbeszélésben, mely akár jambusait, akár rimeit tekintve a legsikerültebbek közé sorolható. Szépségénél fogva egész terjedelmében ideigtatjuk úgy ahogyan azt Ezékielel „áthatva a boldogító szerelem varázsát — susogja:“

Aranyos fűtől játszadozva röpké szellő leugeri.
Reád mosolygó csillagocskák gyúlnak majd az égre ki!
S míg merengsz a hold sugaránál lilium fehér alak:
Gyöngye kebled szűz havára hulló fűtől omlanak.

Szélid szerelmed csud ligetje int pihenni kebleden:
Fáradt galambként tügő lombon; jer borulj rám kedvesem!
S míg a szellő leng felettünk s a csalogány úgy eped,
Tündér álom bájhonorái majd regélek én neked.

Közleg az ábránd hattyúsárnya rózsafelhők habjain,
Elandaltó mámor ömlik a szerelem karjain,
S hogy szived minden fájdalom légy szenderbe eszenek!
Álmaidhoz ringató dal égi hárfák zengjenek!

A haza javaért munkálni, sőt vért is ontani edes kötelesség.

A gyors emelkedés után nem kevésbé romamos a hanyatlás a provinciális lét régi színvonalára felé. Napjainkban a társadalmi és politikai élet nagy problémáinak kutatása, példa erre sovány repertoire-jával a Magyar Tud. Akadémia, ugyan keveseket vonz. Vezető államférfiaink többsége nem a közélet mezején, hanem az egyeni érdekekért munkálva jutott oda, a hol áll s nem is képvisel új irányt, új eszméknek megvalósítását tőlük nem igen várja valaki.

Azonban annál a belátásnál, mely nélkül államférfiut képzelné sem tudunk, nálunk még inkább megfogytokozott az erkölcsi erő, mely a sürgősöknek jelzett nagy feladatok megvalósítása felé hajtáná a nemzetet. Angliában pár hó előtt egy mű jelent meg, melynek írója a német ipar fokozódó, sőt veszedelmes versenyére figyelmeztette a britteket nemzetét. A műnek címe, *Made in Germany*, a mit különben az importált német árukra szoktak írni, nemcsak szállóigévé vált, hanem egy immár nagy mérvet öltött társadalmi mozgalmat indított meg az iparosoktatás stb. javítása végett.

A milyen becses Angliának az ő ipara, legalább is olyan értékes nekünk erőnk, halalmunk s nemzeti vagyonsodásunk főforrása: mezőgazdaságunk. Évek óta konstátálva van, hogy benne vagyunk az agrárválságban, a mely nem csupán az árak csökkenésében, hanem a szociális viszonyok megbomlásában is nyilvánul. Mi történt ellene mégis? Nem követtük-e el azt a ballépést, hogy az orvosszerek alkalmazása helyett kiállításokat és egyéb Potemkin falvakat építve, elakartuk hitetni a külfölddel, sőt saját magunkkal is, hogy a főgazdasági ág válsága, a nemzeti erő legtermékenyebb forrásának elapadása mellett, mi még mindig haladó és emelkedő, sőt boldog nép vagyunk?

A külföldet félrevezethettük, sikerült tén a nemzet nem igen gondolkozó részét is jégre vinni, de a tények logikáját ki nem fogjuk játszani, annyi bizonyos.

Names szívdnek szenderénel én virasztom álmaid,
Míg ránk a hajnal felderítve rózsafátyolt nem borít,
Szép szemed elő sugára, hogyha ébred kedvesem!
Mézcs szikrá csók, s mosolyát, első hangját én lesem!

Azt hiszem, mi is felkiálthatunk Nytokriással együtt:
„Oh mily szép volt e dal, Ezékiel!”

Mindzekeken kívül az elbeszélés legszébb részletei a vihar leírása mindjárt az elbeszélés elején, s Mylittának, a kéj istennőjének ünnepe leírva egy mozgalmas képen.

Az elbeszélésnek e gyönyörűsége részletei, a pompás „ir-modor,” vagyis helyes magyarsággal: „stílus,” azonban majd nem egészen elfeledtetni az emberrel azt, hogy a jellemzés tekintetében egy kis hiba van, amennyiben Ezékiel-lében Nytokria királynővel édeleg, és remegve, áhitattal tekint fel annak bűbájosa szemébe, hol boldogságát látja, aztán lerogyva a királynő lábához, átszellemülve susogja: „Imádlak!” — és ugyan később, midőn Afrával, befalazzák, így szól ahhoz: „Kunyhóba vágyom, — s vajjon ott is megtalálom e — — — boldogságot, melyet e áldott lélek — — — stb. — „Es te lelkem fele tedd szívemre remegő kis kezéd!” Itt tehát Ezékiel legenyhébben classicálva, legalább is túlélelmese! Es ezt Ezékielnél sokkalta közönségesebb ember nem tenné, pláne, ha egy királynő lenne a kedvese! — és pláne befalazva és éh-halálra ítélve!

Kissé tulzottnak lehet továbbá (egy kis rosszakarattal) tekinteni Ezékiel jellemét; ha tüzetesen vizsgálva azt tapasztaljuk, hogy herra von Ezékiel pár pillanat múlva az után, hogy Jehova néki élet — miséjét kinyilatkoztatja, — egy pogány isten oltárára borul le s azt mondja: „Imádlak Mylittát!”

Ez vagy jellemzési hiba, vagy pedig csak egy kis ravasság a hitbuzgó sáido prófétánál; — ezeköz, a cael szolgálatában. Bár alig hisszük, hogy az ókorí Jehova Mylitta imádságért meg ne haragudott volna Ezékielre, mikor előbb egy ártatlan a rany borju imádságért nehezelt meg egész válsástott népére! [Ma már ezért sem haraguzik!]

Mindzeknek figyelembe vételével az ösz-benyomás az árnyoldalakkal szemben való teljes háttérbe szorulásával igen kellemes. Oláh Györgynek Ezékielhez gratulálni lehet!

Mondtam tehát Ezékielről jót, — mert igaz; — és rosszat, mert — mea culpa! — jól esik, s befejezem mondani valóimat azon ráfogással, hogy mindes „kritika” volt.

Ujdonságok.

— **Tíz éves találkozó.** Akik a szarvasi főgymnásiumban 1887-ik évben érettségit tettek folyó hó 30-án Szarvason a gymnásium helyiségében találkozára jönnek össze.

— **Uj lelkész.** Lapunk előző számában jeleztük már, hogy a helybeli ág. ev. egyháznak ujonnan szervezett harmadik lelkézi állás betöltése mult vasárnap máj. 16-án eszközöltetett. Mondhatjuk, hogy Szarvason rég nem folyt le oly példás rendben választás mint ez, amely körülmény polgártársainknak higgadt, józan gondolkodása mellett, különösen az elnökségnek méltóságához illő erélyes s kiválóan tapintatos eljárásának köszönhető. A két jelöltre, Zvarinyi János csanádi, Bakai Péter ocsvai lelkész, egyszerre öt helyen történt a szavazás s a beadott 1230 szavazatból 374 Bakai, 856 Zvarinyi kapott s így Zvarinyi 482 szavazattöbbséggel szarvasi ág. ev. lelkésé lett. Üdvözljük öt körünkben s habár mi mint kevésbé ismertnek egyelőre nem előlegeztünk semmit, a kifogástalan bemutatás, a páriátermettség, a megelőzött jó hír kedvesen biztató jelek arra, hogy az ág. ev. egyház hívei igazi lelki atyát nyernek benne. És ha hivatalos teendőinek pontos teljesítése mellett kiváló gondot fordít majd a magyarosodásra biztosíthatjuk, hogy városunk polgárága felekezeti különbség nélkül segítségére lesz s őszinte bizalmával és tisztelésével fogja megajándékozni.

— **Főhívás.** A helybeli tanítóegyesület tagjainak figyelmét felhívjuk ez uton is a Maravasi-féle iskolában ma délután 4 órakor tartandó tanítói értekezletre.

— **Majális.** A helybeli főgymnásium majálisára, melynek napja 28-ára van kitűzve, a meghívók szétküldettek. A kik tévedésből meghívót nem kaptak és azt kívánják, forduljanak ez ügyben a rendezőség elnökéhez. — **Udvardy Sándorhoz.**

— **Lopás.** Kékény Anna, szt.-andrási illetőségű márcziusban mária-nostráról haza került nő, f. hó 19 és 20-ika közötti éjjel vendég szerepelt Szarvasra rándult s benézett Lichtenwerther kántor-tanító udvarára, s ott a nyitvalevő kamrából ágyneműt és más házi dolgokat emelintett el, azonban az ártezi kútnál cirkáló rendőrség elcsápte, most a szarvasi jbiróságnál elmélkedik azon nem e jobb lenne ha még nem telt volna le az a 9 év amint egy folytatásban mária-nostrán töltött.

— **Fogorvos.** Kovács J. Budapestről ki már évek óta szokta városunkat felkeresni egy hét óta ismét itt működik. Bátorodik a n. é. közönséget figyelmeztetni hogy azok kik fogban szenvednek minél előbb keressék fel, mert vannak műtétek [plombirozás és fogbetétek] melyek néha több időt vesznek igénybe. Lakása: „Árpád” szálloda 1-ső szám.

— **Polgári leányiskolánk államosítása.** A helybeli polgári leányiskola igazgató választmánya máj. 18-án gyűlést tartott. Miután a betegeskedő igazgató helyébe a hátralevő rövid időre igazgatói teendők végzésével Margócsi Gyula ág. ev. vallás tanító lett megbízva s az óvzáró vizsgáknak június 24. 25. 26. napjain való megtartása elhatározva, a gyűlés legjelentősebb tárgyát a leányiskola államosítása képezte. A novozott ügy igen élénk eszmecserét idézett elő s kiállításunk van, hogy a leányiskola közel jövőben államosítottatik. A város képviselője kijelentette, hogy a város elvileg magáévá teszi az ügyet s államosítás esetén kész a lehető legnagyobb áldozatot hozni; nemkülönben a társulat is kijelentette, hogy az összes felszerelést, alapítványait átadja az államnak. Az elnökség megbízottat, hogy e tárgyban mielőbb válaszoljon a tanfelügyelői megkeresésre és a várost is keresse meg.

— **Villám sújtotta** agyan f. hó 19-én Ócsodón Török József tanító iskolájában P-Nádudvari Ferenc iskolás fiú. Polyó hó 19-én d. u. 1/4 órakor zivatar vonult keresztül, s ekkor a Török tanító iskolájában az előszobában álldogáló 3 gyermek közül P-Nádudvari Ferencet, a lecsapó villám agyon sújtotta, míg a mellette álló két társát csak elkábitotta.

— **Pénzverde Ócsodón.** Az ócsodi csendőrség jó fogást tett f. hó 18-án amidőn ugyanis elcsápte Tolnai László ócsodi zenészt, ki egész üzletszerűleg gyáritotta a koronásokat és 20 filléresket, Seres Antal szintén ócsodi zenész társával együtt. — A csendőrség nyomozása alapján a közforgalomban találtak már 1 drb 1 koronát és 7 drb. 20 fillérest amint a Tolnai-nál tartott házkutatásnál megtalált öm és 2 drb. öntő kanállal együtt a szarvasi kir. bíróságnak átadattak.

— **Halálozás.** Sziráczky János helybeli ág. ev. tanítónak és családjának e hét folyamán gyászt jutott osztályrésztül. Edecs anyja öz. Sziráczky Pálné sz. Mikolai Erzsébet 84 éves korában máj. 18-án jobblétre szenderült. A tisztos matronát 29-én temették el. Áldás legyen emlékezetén.

— **Ovodai majális.** Plenczner Lajosné sz. Kicska Berta óvónő apró népének szerdán nagy napjuk lesz,

e napon lesz megtarva majálisuk, amelyet egy sőt a az elmeradhatatlan verselés előz meg. Ismerve a nevezett óvónő megnyerő modorát s szíves vendéglátását, hisszük hogy nemcsak a kicsinyek, de azok szülői és az ügy iránt érdeklődők is egy kedélyesen töltött délután kedves emlékekéül térnek majd haza a majálisról.

— **Tanítói járáskör.** Hamar munka ritkán jó. Régi, de igaz közmondás ez s azt hisszük, hogy a most alakuló szarvasi tanítói járáskörön is bebizonyul. Szent-András, Ócsod, Kondoros községek 24 tagból álló tanítóiból eddigelé négyen (!?) iratkoztak be a járáskörbe. A beiratkozott 32—35 tagból 28 szarvasi, kik közül néhányat kivéve nagyjából a helyi tanítóegyesületnek is tagja. Miután sokan, mint a helyi tanítóegyesületnek tagjai, abban a hitben, hogy mint „egyesület” (!?) lépnek be a járáskörbe, csak feltételelesen mentek bele az aláírásba is, látva az állami, községi elemi és a polgári iskolák tanítóinak országoserte külön-külön való szervezkedését, egyes régebbi egyesületekből való kilépésüket, gondolkozóba esnek a járáskörbe való belépésük felett s kezdik nem érteni egyeseknek tulajagos lelkesedését és szándékát a járáskört illetőleg. Furcsa színben tűnik fel különösen azok eljárása, akik a járáskörbe a helyi egyesületet mint „egyesület” szerették volna belevinni, de mikor egyesek személyenkint külön-külön írták alá a tagkönyvet, jónak látták a helyi egyesületből kilépni. Hogy kiléptek, az az ő dolguk. A helyi tanítóegyesület megmarad nélkülök is, nem esik kétségbe azért, mert, egyik-másik tanórónak nem imponál a „tanító.” Mi ismerjük a helyzetet s egyesek céljait is, de nehogy a járáskör ellenségének tartson bennünket bárki is, e tekintetben máskorra hagyjunk véleményünk nyilvánítását. Ha bár mi is mindig azt valljuk, hogy nálunk a járáskör csak külön-külön személyenkint való belépéssel alakítható meg, a szervezkedés elvetését és a tagok gyűlése körül eddig eszközölt eljárást nem tarjuk a legszerencsésebbnek. E tekintetben előtünk sokkal helyesebb a csabai tanítók eljárása, akik márc. 25-én tartott gyűlésükön ez ügyben következőleg határoztak: „A szervezkedés tárgyában határozatott, hogy mindaddig, míg az új alapszabálytervezet a megyei egyesület közgyűlése által el nem fogadtatik és a kormány által meg nem erősítettik, a b.-csabai fióktanítóegyesület a régi alapszabályok értelmében működök és csak az új alapszabályok végleges megörösítése után azok értelmében fog járáskörre alakulni. A járásköri ügyrend tervezetére nézve határozta tott, hogy ez csak az ujra alakulás tonyleges megtörténte után a helyi viszonyokhoz alkalmazva fog megállapítani.” Ha a csabaiak, akik sok megpróbáltatásnak kitéve, de kitartóan évek hosszú során át ugyasólván maguk tartották fel a megyei általános egyesületet, a most szalmalánghoz hasonló lelkesedéssel szemben saját és megyei kartáruaik érdekeinek komoly figyelembe tartása mellett oly óvakodással mennek be az általuk lása, nálunk — ahol egy önálló és független tanító egyesület virágzik — ugyan kienek érdeke és célja a járáskört oly sietve nyelbeütni? Hol vannak a járásbeli tanítók? A járáskört csupán a szarvasiak képviselék? Miért, mikor nekik amugy is van egyesületük? Vagy azért, hogy egy csekély résznokj hivatalos kötelessége(?) belépni az általános megyei egyesületbe? Különös. Azt hisszük azonban, hogy rövid időn belül majd „ki fog derülni a titik.”

— **A trieszti általános biztosító-társaság** (Assicurazioni Generali) f. évi április hó 12-én tartott 65-ik közgyűlésén terjesztettek be az 1896. évi mérlegek. Az előtünk fekvő igen terjedelmes zárszámadás 60 oldalra terjed és mint minden évben ugy az idén is számos rendkívül érdekes statisztikai adatokat tartalmaz. Ezen jelentésből látjuk, hogy a központi igazgatóság a napi-rend előtt szomorú kötelességnek felelt meg, midőn elhunyt, felejtethetlen, érdemdes magyarországi képviselő-jéről Rott Józsefről következőképen emlékezett meg kegyelotteljesen: — „Rott József budapesti képviselő-ségünk főnöke, legelőkelőbb munkatársunk, ki kora ifjusága óta felülmulhatatlan busgalommal szentelte teljes tevékenységét és szellemének kiváló adományait a társaság érdekeinek, a mult év végén súlyos betegségnek esett áldozatul. Rott József, elhunyt kartársunk emlékét mindig tiszteltben fogjuk tartani és Önök bizonyosan csatlakoznak mély gyászunkhoz és ennek ünnepies kifejezést is fog adni.”

Az évi jelentésből látjuk, hogy az életbiztosítási osztály díjtartaléka 1896. évi december 31-én 3.682.733 frt 61 krral 48.914.766 frt 37 krra emelkedett. Az ugyanakkor érvényben volt életbiztosítási tőke összegek 189.549.380 frt 95 krt tettek máj. 18-án jobblétre bevett díjak 7.887.184 frt 57 krra rugtak.

A tűz és szállítvány-biztosítási ágakban a díj- és illeték-bevétel 11.660.231 frt 19 kr. volt; miből 4.694.768 frt 19 kr. viszontbiztosításra fordítottat, ugy, hogy e

iszta díjbévétele 6,985.463 frtra rugott, mely összegből 3.315.061 frt 39 kr. mint díjtartalék minden tehertől menten, a jövő évre vitetett át. A jövő években esedékessé váló díjkötelezvények összege 31,896.255 frt 27 kr-ra emelkedett.

Károkkért a társaság 1896-ban 9,890.288 frt 74 kr folyósított. Ehhez hozzáadva, az előbbi években teljesített kárfizetéseket a társaság alapítása óta károk fejében 291,247,887 frt 35 krnyi igen tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kártérítési összegből hazánkra 54,452.356 frt 37 kr. esik, mely összeget a társaság 166.000 kár esetén fizetett ki.

A nyereségtartalékok közül, melyek összesen 6,554.104 frt 64 kr-ra rugnak, különösen kiemelendők: az alapszabályszerinti nyereségtartalék, mely 2,625,000 frtot tesz ki, az értékpapírok árfolyamingadozása és fedezetére alakított tartalék, mely dacára annak, hogy ezelőre egy 500.000 frtos külön tartalék áll fenn, az évi nyereségből kihalított 280.000 frttal 3.840.104 frt 64 kr-ra emellett fel és továbbá a 80 frtra rugó kétes követelések tartaléka. — Ezekon kívül fennáll még egy 120.000 frtot kitevő külön alap, melynek az a rendeltetése, hogy az életbiztosítási osztályban a kamatláb esetleges csökkenését kiegyenlítsse.

A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyet elsőrangú értékekben vannak elhelyezve az ideai átlalások folytán 61,051.211 frt 83 krról 66,174.010 frt 30 kr-ra emelkedtek. Ezen értékekből több mint 18 millió magyar értékre esik.

Ezen alkalommal feleltetendőnek tartjuk, hogy a cs. és kir. felséges uralkodó család magán és alapítvány uradalmainak Magyar-, Cseh- és Morvaországban levő összes épületei, leltári készletei és terményei, valamint gyári tűz ellen a triesti általános biztosító társaságnál (Assicurazioni Generali) és a természetvénnyek jég ellen az Assicurazioni Generali leányintézeténél, a Magyar jég és viszontbiztosító részvénytársaságnál hosszú időre lettek biztosítva.

CSARNOK.

Az igazi.

Irta: Tutsekné Bescheff Lilly.

(Folytatás.)

Nyilik az ajtó, s egy fiatal ember köszönés nélkül halad el mellettük. Magda ajkára harap. Miért nem nézett erre? miért nem veszi észre őt?

„Ez is itt van? no lám, a hölgyek veszedelme!” jegyzi meg egy jótáplált öreges ur.

„Feri bácsi ismeri talán?” kérdi Magda mohán. „Hogyno ismerném!” Thurzó Árpádot mindenki ismeri.

„Hát még a feleségét!” veti oda természet élet párja.

„A feleségét?”

„Igen érdekes házasság. Egyik se törődik a másikkal. Emberemlékezet óta nem lehet együtt látni őket. Az asszony gazdag. De Thurzó Árpád a pénz-kérdéstől eltekintve független ember, és alaposan felhasználja a szabadságát. Rég elváltak volna, ha a pénz s a társadalmi állás kötelességei nem tartanák össze frigyüket.” Magda elsápadt kisé.

Ez az ember szerelemről mert beszélni vele!

Réthiné Magda unszolására csakugyan rázánta magát hogy hirtelen megzakitsák Tátra-füredi tartókodásukat. Végigjárják a Tátra egyéb fűrdőit, de Magdának sehol sincs nyudta.

Alig várja, hogy haza menjenek.

A robogó vonat elálmósító zakatolása elszabasztja érzékeit, s ő félig álva, félig alva, elgondolkodik a múlton s a jövőn.

Az utóbbi napok alatt szinte rögeszméjévé vált, hogy férjhez kell mennie. Meg kell mutatnia annak a másikkal, hogy nem törődik vele.

Lakatos Károly örülni fog, és boldog lesz, ha nőül megy hozzá.

De a véletlen másképp akarta.

A visszautasított kérő régóta nincs Pesten. Vajani előkelő bécsi czég birta meg drezdai fiókja vezetésével. Es ő kapott az alkalmon. Talán idegen földön, elfelejti a lányt, talán az új benyomások eltörlik emlékéből.

Magdát bosszantja, hogy ily könnyen lemondott. Hízen most kész örömet hozza menni.

S a legelső kérőnek csakugyan örök frigyre nyujja kezét.

Horváth Gyuri pedig nem kérdezi a lánytól, hogy szerelmes-e belé; ő beéri azzal, hogy az övé lesz.

És Magda mégis elment az oltár elé, mégis örök szerelmet, örök hűséget esküdött, hideg közönnyel a szívében.

„Holomig — holtáig.”

A szép menyasszony úgy érzi, mintha az élet minden gyönyörűségét, ragyogását elvesztené a szemében, mintha örökös fogságra ítélnék.

Talán jobb lett volna ezt a kétségbeesett lépést mégse tenni meg?

Daczosan veti hátra fejét.

Nom! ezzel az elégtétellel tartozott önmagának.

És ő most asszony, csakugyan asszony!

A műcsarnok téli kiállítása megnyitott. Különösen egy képet magasztalnak a lapok. Raffinált ügyességgel romok színezéssel van megfestve.

Mindenki elzarándokol az „erdő tündéré” megnevezésű.

Magda elgondolkozva áll a kép előtt.

S egy ismerős hang cseng a fülébe megint.

„A valóság halvány, színtelen mása csak ez a kép.”

Magda büszke, lenéző tekintettel méri végig, aztán sarkon fordul, és a faképnél hagyja.

Mindent megszokik az ember. Az idő lassan öli ki a szerelmet a szívből, a múlt emlékei se fáznak már, s az adott körülmények közt Magda is beletalálja magát a változhatatlansába.

Eszevélentül haladnak tova feje felett az évek.

A szép asszony nem sokat változott.

Lassan elsimított arczáról a merevség, szeméből a szigorú kifejezés eltűnt.

Szívében még eltemette szerelme csalódását, és mintha végyna valami kimondhatatlanra, amit eddig nem érzett, olthatatlan szomja támadt a boldogság után. Hangulatai vannak.

Sok minden jut eszébe. Károly, akit azért kossarozott ki, mert nem szerette, aztán Thurzó Árpád, akit szeretett ugyan, de mégse lehetett az övé, végre pedig a férje akit megint nem szeretett, és akit mégse kossarozott ki, hogy a másikon ezzel félig-méddig megboszulva magát, hűségát kielégíthesse.

De hát az igazi melyik volt?

Ez a kérdés, melyre nem talál feleletet újra s újra felmerül.

Néha szinte azt hiszi, hogy szereti a férjét. Csak hogy a férj szerelme hamar elillan. Végteletül közönyös lett iránta.

Ez bántja, ez igazja az asszonyt. A szíve felmelegedett kissé, mintha a sívár, örömtelen multért követele kárpótlást. De a férj nem az a szenvedélyes, tüzes férfi, aki volt, nem jön lázba, ha megérinti az asszony kezét, és nem suttog a fülébe édes szavakat szerelemről boldogságról.

Es ő, aki oly hideg volt mindig, végre maga is tudomására jön ez érthetetlen változásnak.

Valami lázas nyugtalanság bizserog a szívében, szinte érzi, hogy elpocsékolta fiatalágát, és most élete nyarán szeretné végigélni az ébredő tavasz gyönyörtüségletes örömeit, a viszontjelt szerelem üdvösségét.

Képz-leme Thurzó Árpád alakját varázsolja szemei elé. Miért is szakított vele akkor? hiszen szerette! és aki szeret, az ne törődik a világgal.

Az orvos fontoskodó arccsal csóválja fejét.

„Ó nagysága nagyon ideges. Absolut nyugalomra van szüksége.”

Es Horváth Gyuri elküldi a feleségét valami csendes, elhagyott faluba, ahol alaposan kipihenheti magát, és hálára unatkozhat.

De Magda nem unatkozik.

Elbolyog az erdőben, úttalanul, exaltalanul, elnézi az égen a felhők vonulását, elhalgatja az erdei madarak csicseregését.

A tisztás végén rögönzött festőállványa előtt bárszónyabátos férfi ül.

Magda csak most vette észre, és mintha valami arra vonzáná, felé tart. A festő feltekint, aztán felugrik és előbe siet.

„Magda!”

Az asszony még csak nem is csudálkozik rajta, hogy véletlen itt összehozta őket. A szeme felvillan, az arca kipirul. És most nem fordul el tőle lenéző megvetéssel.

„Talán a sorunk akarta, hogy találkozzunk ismét?”

„Igen! az hozott össze. És mi ne daczoljunk a sorsal: hiez ugysem áll hatalmunkban megváltoztatni végzéseit!”

Magda összerokken. Arcába szökik a vér, életet gyújtva szívében, és ebben a pillanatban megérzi, hogy boldognak kell lennie még!

Thurzó Árpád elragadtatással szemléli a viruló asszonyt.

(Folytatás köv.)

Laptulajdonos és felelős szerkesztő

SZIKES ANTAL.

1655

1897

Hirdetmény.

Alóírt telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Schwarz Dániel jogutódai Sztandrasi lakosoknak Mácsár Veronika özv. Bozókai Jánosné elleni 414 frt és járulékaiból álló követelése kielégítése végett a ssentandráii 345 sztkvben A + 8 rsza felvett ^{897. 899. 901.} _{81 b, c d.} hsz. 5 hold 808 négyszögöl ingatlanból Mácsár Vieron nevéen álló ¹/₃ ad rész 314 frt kikiáltási árban nyilvános árverésen eladatni rendeltetvén, arra határidőül 1897 év június hó 21 ik napjának d. e. 8 órája szentandrasi község házához kitűzetett, mely határnapon az érintett ingatlan becsáron alól is eladatik.

Kikiáltási ár a becsár, bánatpénz a becsár 10% a, a vételár ¹/₃ része az árverés napjától számított 20 nap, a második ¹/₃ da ugyanazon naptól számított 40 nap alatt és a harmadik ¹/₃ része, amelybe a bánatpénz is betudatik, 60 nap alatt fizetendő 5% kamatokkal.

Vevő az ingatlannak az árverés napjától számított 15 nap mulva lép birtokába, amennyiben ez idő alatt utóajánlat vagy előterjesztés nem tétetnek.

A többi feltételek alóírt tkvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Szentandrás község házában is megtekinthetők.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság
Szarvason 1897, márczius 29 én.

MÉSZAROS,
klr. járásbíró.

Hirdetmény.

Oldott szőlőpermetező szer valamint kék-gálicz, Raffia hánsc, száraz és olajfestékek különféle lackok a legjobb minőségű

szobafénymáz lack

legolcsóbban kapható.

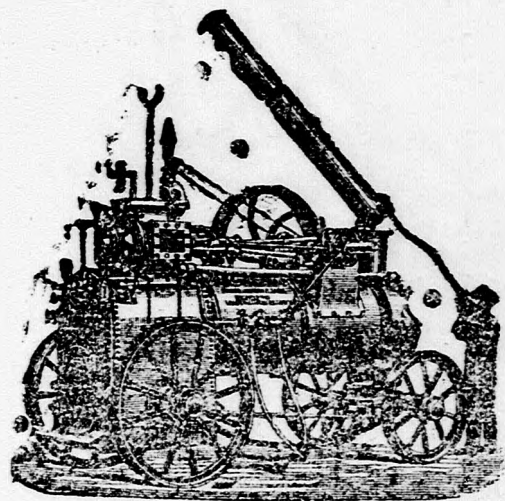
NYÁCSIK S. utódánál

Szarvason.

KOTZÓ PÁL

gépész-mérnök.

Budapest, Üllői-út 18. sz. alatt.

Ajánl 2 ¹/₂, 3, 3 ¹/₂, és 4 lóerejű
S z ö g e s c s é p l ö k é s z i t e k e t
Továbbá 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű
s i n e s g ö z c s é p l ö k é s z i t e k e t

hosszú szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkívül nagy felületű rostákkal, árpahelyezővel és választóhengerral.

Fa- és szénfűtésű és eredeti számafűtő

g ö z m o z g o n y o k a t.
Továbbá R. GARRET & SONS felülmulhaatlan 40% tüzelő anyag megtakarítható.

Compound gőzmozgonyok.

a legjobbnak elismert brandtfordi önműködő-amerikai kőekötő aratógépeket Eredeti amerikai szénagyűjtőt 1 vagy két ló befogására alkalmazható kombinált ruddal. Sorvető- és szorvasító gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek
Vidéki ügynökök kerestetnek.

